

Husayn, Abd Al-lah, esdevé rei de Jordània, mentre Palestina gaudirà d'un estatut especial. Els britànics (declaració de Lord Balfour del 1917) havien donat suport a la reivindicació jueva de creació d'un estat jueu en aquesta regió. Mentrestant, a Aràbia, el soldà del Najd, Abd al-Aziz ibn Saud, havia declarat la guerra als haiximites del Hijaz. Husayn es veu obligat a abdicar el 1924 i els Banu Saud unifiquen Hijaz i Najd sota l'observança del wahhabisme, secta sunnita radical. Els britànics, però, s'havien reservat el control del Iemen i el golf Pèrsic. El 1899 s'havien apoderat de Kuwait, origen de futurs conflictes, que era així escindit del tronc àrab i mesopotàmic. La penetració britànica també incloïa l'Iran, amb la concessió de l'explotació de les reserves petrolíferes del país, i l'Afganistan, que conservava la independència gràcies a la rivalitat entre russos i britànics.

Així, des del Magrib i fins a l'Índia, els europeus controlaren i sotmeteren el món àrab i islàmic durant quasi tota la primera meitat del segle XX. La intervenció de les potències occidentals serví d'esperó del nacionalisme àrab i del panarabisme, en alguns llocs amb clares connotacions revolucionàries, car els europeus havien beneficiat una minoritària casta dirigent, que heretaria el poder polític quan cadascun dels països àrabs assolís la independència. La retirada de França i Gran Bretanya de l'escenari polític de l'Orient Mitjà comportà l'aparició de tensions entre la classe dominant tradicional i els nous governants republicans; el 1952 Egipte proclamà la república, l'Iraq ho va fer el 1958. Els haiximites de Jordània veuran qüestionada la seva autoritat sobre el país, afectat per l'aparició de l'estat d'Israel el 1948. El 1958 s'inicia la crisi al Líban, mentre que els primers acords entre els wahhabites de l'Àrabia Saudí i els nord-americans –que aviat desplaçaren França i Gran Bretanya com a única potència hegemònica a la regió– daten del 1957, i recordem que és l'antagonisme entre el radicalisme wahhabista i els EUA la primera causa de la *jihad* promoguda per Bin Laden.

David Garrido

Psicosi a Itàlia

Els atemptats de Londres han despertat de nou a Itàlia la por i la paranoia. La gent ja fa més d'una setmana que assegura, convençuda i resignada –i amb una barreja d'escepticisme i ansietat– que el proper atac terrorista serà al seu país, que ells seran els propers a rebre un atac com el que ha destrossat Londres, com el que va patir Madrid o com el que va obrir la cadena del terror l'11-S del 2001 a Nova York.

És que tant el Govern com els ciutadans ja fa temps que se senten amenaçats, sobretot per la presència de les tropes italianes a l'Iraq o a altres països com ara l'Afganistan, i també, sens dubte, pel suport incondicional, sense reserves, que l'executiu de Silvio Berlusconi ha mostrat sempre a l'administració nord-americana i la seva política exterior, i que ja els ha portat a rebre diverses amenaces de grups islamistes radicals que asseguren que, per aquest suport, els italians pagaran un preu molt elevat.

El mateix primer ministre Silvio Berlusconi va reconèixer l'endemà dels atemptats, molt abatut i preocupat, que “ens podria passar també a nosaltres”, ja que, segons va recordar, “Itàlia està sotmesa des de fa temps a les amenaces d'organitzacions terroristes internacionals”. Va recordar també que el seu país “és el tercer al món per nombre de soldats implicats en operacions de *peace keeping* [manteniment de la pau] de les Nacions Unides”, cosa que els converteix en possibles objectius d'atemptats com el del 7 de juliol; mentre Giuseppe Pisanu, ministre d'Interior, va dir dimarts passat al Parlament que el terror “està trucant a la nostra porta”.

Per aquest motiu, el Govern italià ha reaccionat augmentant el nivell d'alarma i vigilància arreu del país, però sobretot als aeroports, les estacions de

trens, les xarxes de transport públic i els locals habitualment més freqüentats, així com molts monuments simbòlics, com ara la plaça de Sant Pere o el Vaticà. Els policies i els carabinieri es passegen ara, molt més que abans, pel metro de Roma, pels carrerons del centre o per l'estació de Termini, una de les més grans del país, en busca de possibles bosses sospitoses o moviments preocupants. Per ara, l'augment de la presència policial sembla que ha tranquil·litzat una mica els ciutadans. Tot i això, és una majoria qui creu que, a mesura que passin els mesos, el Govern baixarà la guàrdia i el país podrà tornar a ser atacat sense gaire dificultat.

El ministre d'Interior va presentar fa pocs dies al Congrés el paquet de mesures que es pretén dur a terme per intentar frenar aquesta amenaça terrorista que no se sap d'on pot venir ni quan ho farà i que, tot i que s'exclouen “lleis especials en aquest àmbit que poguessin limitar la llibertat dels ciutadans”, com va dir Pisanu, sí que està previst modificar lleugerament l'actual legislació antiterrorista per poder colpir presumptes terroristes o cèl·lules actives i lligades a Al-Qaida que es trobin a Itàlia. Les reformes seran segurament lleugeres, però es pretén retocar algunes lleis del Codi Penal per poder actuar millor, més ràpidament i eficaçment contra els

Silvio Berlusconi, primer ministre Itàlia, amb cara de preocupació. Al-Qaida ja ha anunciat que Itàlia serà el pròxim objectiu dels seus atacs.

grups organitzats. Tanmateix, tots aquests esforços no ajuden a calmar la sensació d'alarma i nerviosisme que envaeix les principals ciutats italianes.

L'endemà dels atemptats de Londres, un grup terrorista que es va autodenominar "Jihad a la península Aràbiga" va fer públic un comunicat en què amenaçava directament Itàlia per haver donat suport als Estats Units. No era la primera vegada que passava, però la psicosi que regna després de l'atac a la capital britànica ha fet prendre més seriosament aquest missatge en el qual els terroristes asseguraven que "volem posar en alerta Roma, capital dels infidels, perquè els lleons de la Guerra Santa a Europa estan preparats per llançar atacs contra els governs que col·laboren amb els americans, els enemics de Déu, del Profeta i dels musulmans".

I no només hi ha hagut aquesta amenaça directa. Precisament, dimecres passat l'alarma es va tornar a disparar encara més quan la fiscalia de Brescia (al nord del país) va comunicar que durant la investigació que ha portat a la

L'endemà dels atemptats a Londres, un grup terrorista que es va autodenominar "la Jihad a la península Aràbiga" va fer públic un comunicat en què amenaçava directament Itàlia per haver donat suport als Estats Units

primera condemna per terrorisme internacional dos homes a Itàlia, els fiscals van saber, gràcies a la confessió d'un líder extremista islàmic, que "a Itàlia aviat passarà una cosa semblant al que va passar a Espanya".

El Comitè Nacional d'Ordre Públic i Seguretat, que presideix el ministre d'Interior Giuseppe Pisanu, es va reunir pocs dies després dels atemptats de Londres per analitzar la situació a Itàlia i el reforçament de la seguretat. Aquest òrgan ha decidit augmentar la vigilància en els llocs considerats més vulnerables, ja que, segons el Ministeri d'Interior, a Itàlia hi ha actualment 9.000 objectius considerats "sensi-

bles", entre els quals hi ha monuments com el Vaticà, el Colisseu, la Torre de Pisa o el Duomo de Milà, juntament amb altres edificis públics, ambaixades, museus, o centres on es concentren moltes persones. El Ministeri va comunicar mitjançant una nota difosa després de la reunió que "davant la impossibilitat de blindar qualsevol edifici que podria ser objecte d'actes terroristes, les forces de seguretat estan treballant al màxim per evitar qualsevol acció, per això hem elevat encara més els nostres nivells d'atenció".

*Thaïs Gutiérrez
Roma*